WYROK TRYBUNAŁU (pierwsza izba)

z dnia 29 lipca 2010 r.*

W sprawie C-54/09 P

mającej za przedmiot odwołanie w trybie art. 56 statutu Trybunału Sprawiedliwości, wniesione w dniu 6 lutego 2009 r.,

Republika Grecka, reprezentowana przez M.I. Chalkiasa oraz M. Tassopoulou, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu,

strona skarżąca,

w której drugą stroną postępowania jest:

Komisja Europejska, reprezentowana przez H. Tserepa-Lacombe oraz F. Jimeno Fernándeza, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu,

strona pozwana w pierwszej instancji,

* Język postępowania: grecki.

TRYBUNAŁ (pierwsza izba),

w składzie: A. Tizzano, prezes izby, A. Borg Barthet (sprawozdawca), M. Ilešič, M. Safjan i M. Berger, sędziowie,

rzecznik generalny: J. Kokott,
sekretarz: R. Grass,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 18 marca 2010 r.,

wydaje następujący

Wyrok

1 W odwołaniu Republika Grecji wnosi o uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 11 grudnia 2008 r. w sprawie T-339/06 Grecja przeciwko Komisji (Zb.Orz. s. II-3525, zwanego dalej „zaskarżonym wyrokiem"), w którym Sąd oddalił jej skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2006/669/WE z dnia 4 października 2006 r. określającej ostateczne przydziały finansowe dla państw członkowskich w odniesieniu do liczby hektarów przeznaczonych na restrukturyzację

i konwersję winnic na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 na rok budżetowy 2006 (Dz.U. L 275, s. 62, zwanej dalej „sporną decyzją").

Ramy prawne

Rozporządzenie nr 1493/1999

2 Artykuł 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina (Dz.U. L 179, s. 1) stanowi:

„1. Komisja, raz w roku, dokona wstępnych przydziałów dla państw członkowskich na podstawie obiektywnego kryterium przy wzięciu pod uwagę szczególnej sytuacji i potrzeb, będą to starania, które zostaną przedsięwzięte w świetle celów stojących przed planem [oraz nakładów koniecznych do osiągnięcia celów leżących u podstaw niniejszej regulacji].

2. Wstępne przydziały będą dostosowane do rzeczywistych wydatków oraz na podstawie [zweryfikowanej] prognozy wydatków przedstawionej przez państwo członkowskie, które weźmie pod uwagę cel planu [niniejszej regulacji] oraz dostępne fundusze.

3. Przy przydziale finansowym dla danego państwa członkowskiego zostanie wzięta pod uwagę proporcjonalna część winnic Wspólnoty, jaka jest położona w państwie członkowskim, którego to dotyczy.

[…]".

Rozporządzenie nr 1227/2000

3 Artykuł 16 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1227/2000 z dnia 31 maja 2000 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do potencjału produkcyjnego (Dz.U. L 143, s. 1), w brzmieniu znajdującym zastosowanie do roku budżetowego 2006 (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1227/2000") stanowi:

„1. Państwa członkowskie przekazują Komisji, nie później niż do dnia 10 lipca każdego roku, w odniesieniu do systemu restrukturyzacji i konwersji:

a) deklarację wydatków faktycznie poniesionych na dzień 30 czerwca;

b) deklarację wydatków zatwierdzonych na dzień 30 czerwca bieżącego roku budżetowego oraz całkowitą powierzchnię danego obszaru;

c) wszelkie wnioski o późniejsze finansowanie wydatków, w bieżącym roku budżetowym, wydatków przekraczających przydział środków finansowych, dokonany na mocy art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, oraz w każdym przypadku całkowitą powierzchnię danego obszaru;

d) zmienione prognozy wydatków oraz całkowitą powierzchnię danych obszarów, w odniesieniu do następnych lat budżetowych, aż do końca przewidywanego okresu realizacji planów restrukturyzacji i konwersji, zgodnie z przydziałem dla każdego państwa członkowskiego.

2. Bez uszczerbku dla ogólnych przepisów ustanowionych w odniesieniu do dyscypliny budżetowej, w przypadku gdy informacje, które państwa członkowskie mają obowiązek przekazać Komisji zgodnie z ust. 1 są niekompletne lub gdy nie dotrzymano terminu, przy księgowaniu wydatków rolnych [na podstawie wydatków rolnych] Komisja zmniejsza zaliczki tymczasowo i według jednolitej stawki ryczałtowej."

4 Artykuł 17 rozporządzenia nr 1227/2000 stanowi:

„1. W odniesieniu do każdego państwa członkowskiego wydatki rzeczywiście poniesione, potwierdzone i zadeklarowane na dany rok budżetowy finansowane są w ramach limitów kwot zgłoszonych Komisji na mocy art. 16 ust. 1 lit. a), pod warunkiem że kwoty te nie przekraczają ogółem kwoty przydzielonej temu państwu członkowskiemu stosownie do art. 14 ust. 1 rozporządzenia […] nr 1493/1999.

[…]

3. Wnioski składane przez państwa członkowskie zgodnie z art. 16 ust. 1 lit. c) przyjmowane są proporcjonalnie z zastosowaniem kwoty dostępnej po odjęciu, w stosunku do wszystkich państw członkowskich, sumy kwoty zgłoszonej zgodnie z art. 16 ust. 1 lit. a) i kwoty zadeklarowanej zgodnie z art. 16 ust. 1 lit. b) od całkowitej kwoty finansowej przydzielonej państwom członkowskim, na mocy art. 14 rozporządzenia […] nr 1493/1999. Komisja powiadamia państwa członkowskie możliwie najszybciej po dniu 30 czerwca o stopniu, w jakim ich wnioski mogą zostać przyjęte.

4. Bez względu na ust. 1 i 2, w przypadku gdy całkowita powierzchnia obszaru zgłoszonego zgodnie z art. 16 ust. 1 lit. a) jest mniejsza niż liczba hektarów wskazanych w przydziale na dany rok budżetowy, dokonanym na rzecz państw członkowskich

zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia […] nr 1493/1999, wówczas wydatki zadeklarowane na dany rok budżetowy finansowane są jedynie do limitu, równego zgłoszonej całkowitej powierzchni obszaru pomnożonej przez średnią kwotę dotacji na hektar; ta liczba jest obliczana jako stosunek między kwotą przydzieloną państwu członkowskiemu na podstawie art. 14 ust. 1 rozporządzenia […] nr 1493/1999 a przewidywaną liczbą hektarów.

Kwota ta nie może być w żadnym przypadku większa niż wydatki zadeklarowane zgodnie z art. 16 ust. 1 lit. a).

Dla celów wykonania niniejszego ustępu przyjmuje się 5% tolerancję w stosunku do zgłoszonej całkowitej powierzchni obszaru w porównaniu z tą, która została podana w przydziale na dany rok budżetowy.

Kwoty nie podlegające finansowaniu na mocy niniejszego ustępu nie są dostępne do celów stosowania przepisów ust. 3.

[…]

8. Odniesienia do danego roku budżetowego odnoszą się do wypłat faktycznie dokonanych przez państwa członkowskie między dniem 16 października a dniem 15 października następnego roku.

[…]".

Rozporządzenie nr 1258/1999

5 Artykuł 5 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1258/99 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 160, s. 103) stanowi:

„Środki finansowe wymagane do pokrycia wydatków określonych w art. 2 i 3 są udostępnianie państwom członkowskim przez Komisję w drodze zaliczki na podstawie wydatków dokonanych w okresie referencyjnym.

[…]”.

6 Zgodnie z art. 7 ust. 2 tego rozporządzenia:

„Komisja podejmuje decyzję w sprawie comiesięcznych zaliczek na podstawie wydatków dokonanych przez akredytowane agencje płatnicze.

Wydatki za październik przypadają na październik, jeśli dokonuje się ich w dniach 1–15 października, i na listopad, jeśli dokonuje się ich w dniach 16–31 października. Zaliczki są wypłacane państwom członkowskim nie później niż trzeciego dnia roboczego drugiego miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano wydatków.

[…]”.

Okoliczności powstania sporu

7 Okoliczności leżące u podstawy sporu zostały przedstawione przez Sąd w sposób następujący:

„6 W odniesieniu do roku budżetowego 2006 (od 16 października 2005 r. do 15 października 2006 r.) tymczasowy podział środków przyznanych na mocy rozporządzenia nr 1493/1999 na restrukturyzację i przekształcanie winnic został określony decyzją Komisji 2005/716/WE z dnia 10 października 2005 r. określającą tymczasowe przydziały finansowe dla państw członkowskich w odniesieniu do liczby hektarów przeznaczonych na restrukturyzację i przekształcanie winnic na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 na rok gospodarczy 2005/2006 (Dz.U. L 271, s. 45). W załączniku do tej decyzji kwota tymczasowego przydziału finansowego dla Republiki Greckiej została określona w wysokości 8 574 504 EUR w odniesieniu do powierzchni 1249 ha.

7 W dniu 10 lipca 2006 r., zgodnie z art. 14 rozporządzenia nr 1493/1999 i art. 16 rozporządzenia nr 1227/2000, władze greckie powiadomiły Komisję o wysokości wydatków związanych z restrukturyzacją i przekształcaniem winnic w Grecji w trakcie roku budżetowego 2006 w celu uzyskania przydziału finansowego. Zgodnie z tą informacją łączna kwota przytoczonych wydatków wyniosła 6 829 204,46 EUR, a odpowiadająca jej powierzchnia 788,002 ha.

8 W dniu 22 września 2006 r. władze greckie przesłały do Komisji pismo w celu powiadomienia jej o błędzie dotyczącym danych informatycznych, gdyż powierzchnia, jaką należało uwzględnić, wynosi 1 102,271 ha. Władze te wyjaśniły, że powierzchnia ta odpowiada sumie całkowitej powierzchni wskazanej w załączniku do pisma z dnia 10 lipca 2006 r. obejmującym wydatki na restrukturyzację i przekształcanie winnic w Grecji, faktycznie poniesione do dnia 30 czerwca 2006 r.,

to jest 1085,391 ha, i całkowitej powierzchni wskazanej w tabeli załączonej do pisma z dnia 10 lipca 2006 r. i obejmującej wydatki na restrukturyzację i przekształcanie winnic w Grecji potwierdzone na dzień 30 czerwca 2006 r., to jest 16,88 ha. Przypomniały one również, że kwota całkowitych wydatków wyniosła 6 829 204,46 EUR.

9 W dniu 26 września 2006 r. w trakcie 890 posiedzenia komitetu do spraw wina władze greckie ponowiły skierowany do Komisji wniosek dotyczący uwzględnienia sprostowanych danych. Komisja odrzuciła ustnie wniosek władz greckich, wskazując, że przedstawienie sprostowanych danych było spóźnione.

10 W dniu 4 października 2006 r. Komisja wydała [sporną] decyzję […]. Tego samego dnia przedstawiciel Komisji spotkał się z przedstawicielami władz greckich, którym oświadczył, że ze względu na terminy nie jest możliwe pozytywne rozpatrzenie wniosku o uwzględnienie sprostowanych danych przekazanych w dniu 22 września 2006 r.

11 W dniu 16 października 2006 r. władze greckie skierowały do Komisji pismo, wnosząc o zmianę załącznika do [spornej] decyzji. Komisja nie uwzględniła tego wniosku."

Postępowanie przed Sądem i zaskarżony wyrok

8 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 30 listopada 2006 r. Republika Grecka wniosła skargę o stwierdzenie nieważności lub zmianę spornej decyzji w części dotyczącej przyznania pomocy na restrukturyzację i przekształcenie winnic w Grecji, tak aby zostały uwzględnione dane korygujące przekazane Komisji w dniu 22 września 2006 r. oraz by przyznano jej odpowiednie środki.

9 W uzasadnieniu skargi wniesionej do Sądu Republika Grecka przywołuje pięć zarzutów dotyczących odpowiednio charakteru instrukcyjnego terminu określonego w art. 16 ust. 1 rozporządzenia nr 1227/2000, naruszenia zasady lojalnej współpracy, naruszenia zasady dobrej wiary i dobrej administracji, zasady proporcjonalności, naruszenia zasady skuteczności.

10 Zaskarżonym wyrokiem Sąd oddalił tę skargę.

11 W odniesieniu do zarzutu pierwszego Sąd uznał w pkt 25, że z brzmienia art. 16 ust. 1 rozporządzenia nr 1227/2000, jak również z systematyki i celu uregulowania, którego część on stanowi, jasno wynika, że termin określony w tym przepisie jest terminem wiążącym.

12 W następnym punkcie tego wyroku, Sąd najpierw stwierdził w tym zakresie, że dodanie określenia „termin zawity" nie jest konieczne, aby nadać przewidzianemu terminowi charakter wiążący.

13 Następnie Sąd uznał, że okoliczność, iż art. 16 ust. 1 rozporządzenia nr 1227/2000 w trzech wersjach językowych stanowi, że państwa członkowskie przekazują Komisji, „nie później niż" do dnia 10 lipca każdego roku, dane, o których mowa w tym przepisie, nie nadaje innego sensu temu przepisowi niż w pozostałych wersjach językowych.

14 Poza tym Sąd uznał, że wiążący charakter tego terminu potwierdza rola, jaką pełni on w ramach systemu restrukturyzacji i przekształcenia winnic, jak również cel, któremu służy deklaracja wydatków i powierzchni, o których mowa w art. 16 ust. 1 rozporządzenia nr 1227/2000, w odniesieniu do której termin ten jest przewidziany w ramach tego systemu.

15 W tym względzie Sąd uznał w pkt 29 zaskarżonego wyroku, że termin określony w art. 16 ust. 1 rozporządzenia nr 1227/2000 ma na celu umożliwienie skutecznego określenia przydziałów przewidzianych w art. 14 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 1493/1999, wobec czego termin, w którym państwa członkowskie mają obowiązek przekazywać corocznie dane Komisji, powinien być przestrzegany, tak aby orientacyjne przydziały finansowe, o których mowa w art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 1493/1999, były dostosowane w szczególności do faktycznie poniesionych wydatków, zgodnie z art. 14 ust. 1 i 2 tego rozporządzenia.

16 W pkt 30–32 zaskarżonego wyroku Sąd uznał również, że termin 10 lipca jest związany z terminem 15 października i został określony w celu umożliwienia Komisji dysponowania czasem niezbędnym do przyjęcia i opublikowania decyzji określającej ostateczne przydziały finansowe, przewidzianej w art. 14 ust. 2 rozporządzenia nr 1493/1999, przed końcem roku budżetowego.

17 Poza tym w pkt 33–35 zaskarżonego wyroku stwierdził on, że w celu umożliwienia państwom członkowskim dokonania ostatnich wypłat dotyczących wydatków zadeklarowanych na podstawie art. 16 ust. 1 rozporządzenia nr 1227/2000 przed upływem bieżącego roku budżetowego i ich refundacji przez Komisję przed końcem roku budżetowego w ramach linii budżetowych odnoszących się do tego roku budżetowego skuteczność omawianych przepisów wymaga, by decyzja określająca ostateczne przydziały finansowe na rzecz państw członkowskich na rok budżetowy została przyjęta przed jego końcem, to jest 15 października.

18 Następnie w pkt 39 Sąd uznał, że żaden argument w przedmiocie wiążącego lub niewiążącego charakteru terminu przewidzianego w art. 16 ust. 1 rozporządzenia nr 1227/2000 nie może wynikać z ust. 2 tego przepisu, gdyż dotyczy on skutków wynikających z ewentualnego przekazania Komisji przez zainteresowane państwo członkowskie niekompletnych informacji lub ewentualnego niedotrzymania przez to państwo terminu przekazania.

19 Sąd ponadto odrzucił, w pkt 41 zaskarżonego wyroku, argument Republiki Greckiej, jakoby art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 1227/2000 potwierdzał instrukcyjny charakter przewidzianego terminu, bowiem wprowadza on zasadę, zgodnie z którą Komisja ma obowiązek finansowania wydatków faktycznie poniesionych przez państwa członkowskie, co oznacza możliwość sprostowania błędów po dniu 10 lipca każdego roku. W tym względzie Sąd uznał, przypominając uprzednio, że art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 1227/2000 dotyczy finansowania wydatków faktycznie poniesionych, zatwierdzonych i zadeklarowanych w danym roku budżetowym, a nie tylko wydatków faktycznie poniesionych, iż argument ten jest bezzasadny gdyż został oparty na niekompletnym przytoczeniu tego przepisu.

20 W pkt 50–60 zaskarżonego wyroku Sąd oddalił drugi i trzeci zarzut skargi, w ramach których Republika Grecka podnosiła co do zasady, że błędność danych przekazanych Komisji przed upływem terminu przewidzianego w art. 16 ust. 1 rozporządzenia nr 1227/2000 była na tyle oczywista, iż Komisja miała w związku z tym obowiązek, zgodnie z zasadami lojalnej współpracy, dobrej wiary i dobrej administracji, uwzględnić dane sprostowane, przekazane po upływie tego terminu.

21 Stwierdziwszy, że błędny charakter danych przekazanych w dniu 10 lipca 2006 r. przez władze greckie nie był wcale oczywisty, Sąd wywnioskował w pkt 57 zaskarżonego wyroku, że argumentacja Republiki Greckiej była oparta na błędnej przesłance faktycznej.

22 Sąd orzekł ponadto w pkt 58 zaskarżonego wyroku, że biorąc pod uwagę wiążący charakter terminu przewidzianego w art. 16 ust. 1 rozporządzenia nr 1227/2000, państwo członkowskie nie ma prawa wymagać od Komisji uwzględnienia danych przekazanych po upływie tego terminu. W punkcie następnym zaskarżonego wyroku Sąd dodał, że o ile uwzględnienie danych przekazanych z opóźnieniem przez państwo członkowskie nie jest całkowicie wykluczone, o tyle Komisja może odmówić ich uwzględnienia, jeżeli mogłoby to stanowić przeszkodę w przyjęciu decyzji określającej ostateczne przydziały finansowe dla państw członkowskich na dany rok budżetowy. Sąd wywiódł stąd, iż Komisja nie naruszyła przywołanych zasad, decydując o nieuwzględnieniu sprostowanych danych, gdyż przekazanie tych danych przez Republikę Grecką nastąpiło dopiero w dniu 22 września 2006 r., czyli ponad dwa miesiące po przekazaniu jej zdaniem błędnych danych początkowych i jedynie trzy tygodnie przed obowiązującą datą przyjęcia decyzji, czyli dniem 15 października 2006 r.

23 Sąd oddalił również zarzut czwarty podniesiony przez Republikę Grecką, dotyczący naruszenia przez Komisję zasady proporcjonalności.

24 Uznał on najpierw w pkt 66 zaskarżonego wyroku, że wbrew argumentom Republiki Greckiej, jakoby Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności, nakładając na nią podwójną karę poprzez kumulatywne zastosowanie art. 16 ust. 2 i art. 17 ust. 4 rozporządzenia nr 1227/2000, naruszając zasadę ne bis in idem, ze spornej decyzji nie wynika, by Komisja zastosowała wobec niej art. 16 ust. 2 tego rozporządzenia.

25 Sąd następnie odrzucił w pkt 69–75 argument Republiki Greckiej, jakoby Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności, stosując wobec niej karę niewspółmierną w stosunku do błędu informatycznego władz greckich.

26 Sąd oddalił również zarzut piąty dotyczący naruszenia zasady skuteczności.

27 Przypomniawszy, że wyznaczenie terminu wiążącego jest warunkiem przyjęcia decyzji Komisji określającej ostateczne przydziały finansowe dla państw członkowskich przed końcem danego roku budżetowego, Sąd doszedł do wniosku w pkt 79 zaskarżonego wyroku, że skuteczność art. 11, 13 i 14 rozporządzenia nr 1493/1999, jak również art. 16 i 17 rozporządzenia nr 1227/2000 nie sprzeciwia się stosowaniu terminu wiążącego i odmowie uwzględnienia danych przekazanych przez państwo członkowskie po tym terminie, nawet jeśli konsekwencją tego jest zmniejszenie pomocy przyznanej zainteresowanemu państwu członkowskiemu.

Żądania stron

28 Republika Grecka wnosi do Trybunału o:

— uznanie odwołania za dopuszczalne;

— uchylenie wyroku;

— uwzględnienie żądań zawartych w skardze;

— obciążenie Komisji kosztami poniesionymi tak w postępowaniu odwoławczym, jak i przed Sądem.

29 Komisja wnosi do Trybunału o:

— oddalenie odwołania jako niedopuszczalnego i bezzasadnego;

— obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

W przedmiocie odwołania

30 W uzasadnieniu odwołania Republika Grecka podnosi trzy zarzuty dotyczące odpowiednio błędnej wykładni art. 16 ust. 1 i 2 oraz art. 17 rozporządzenia nr 1227/2000, naruszenia przez Sąd szeregu ogólnych zasad prawa oraz posłużenia się wewnętrznie sprzecznym uzasadnieniem.

W przedmiocie zarzutu pierwszego dotyczącego błędnej wykładni art. 16 ust. 1 i 2 oraz art. 17 rozporządzenia nr 1227/2000

Argumentacja stron

31 Republika Grecka zarzuca Sądowi dokonanie błędnej wykładni art. 16 ust. 1 i 2 w związku z art. 17 rozporządzenia nr 1227/2000, których wykładnia wskazuje, wbrew temu co orzekł Sąd, że termin z art. 16 ust. 1 ma charakter instrukcyjny.

32 Instrukcyjny charakter przytoczonego terminu wynika w szczególności z art. 16 ust. 2 rozporządzenia nr 1227/2000. W tym względzie Republika Grecka podnosi, iż z brzmienia tego przepisu wynika, że przekazanie niekompletnych danych lub niedotrzymanie terminu, powoduje jedynie tymczasowe zmniejszenie zaliczek, wedle jednakowej stawki ryczałtowej. W opinii tego państwa członkowskiego wynika stąd, że ta kara mogła być zastosowana a posteriori w momencie uzupełnienia danych lub ich przekazania przez państwo członkowskie przed przyjęciem decyzji określającej ostateczne przydziały finansowe dla państw członkowskich, w ten sposób by nie ponosiło ono żadnej kary ani zmniejszenia kwot, do których ma prawo.

33 W opinii Republiki Greckiej jest niewyobrażalne, by prawodawca unijny ustanowił względem państw członkowskich, które w terminie przekazują błędne dane, przepis bardziej rygorystyczny niż znajdujący zastosowanie do państw, które nie przekazały żadnych danych lub które przekazały dane niekompletne.

34 Instrukcyjny charakter spornego terminu wynika również z brzmienia art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 1227/2000, zgodnie z którym finansowane są wydatki rzeczywiście poniesione a nie wydatki poniesione i zadeklarowane. Republika Grecka wywodzi stąd możliwość sprostowania przez państwa członkowskie oczywistych błędów, nawet po dniu 10 lipca.

35 Podnosi ona również, że brak w greckiej wersji art. 16 ust. 1 rozporządzenia nr 1227/2000 wyrażenia „nie później niż", które występuje w pozostałych wersjach językowych, potwierdza instrukcyjny charakter terminu ujętego w tym przepisie.

36 Fakt, że sama Komisja przyznała, że przyjęła dane przekazane po upływie tego terminu, jest również argumentem wspierającym tę tezę.

37 Komisja stoi na stanowisku, że zarzut pierwszy jest niedopuszczalny, ponieważ strona wnosząca odwołanie jedynie powtarza argumenty, które podnosiła w pierwszej instancji.

38 W szczególności podnosi ona, że argument Republiki Greckiej, jakoby instrukcyjny charakter terminu z art. 16 ust. 1 rozporządzenia nr 1227/2000 potwierdzał art. 17 ust. 1 tego rozporządzenia, winien być uznany za niedopuszczalny, jako że zmierza do ponownej analizy okoliczności faktycznych.

39 Komisja twierdzi ponadto, że nie sposób wywodzić z art. 16 ust. 2 rozporządzenia nr 1227/2000, iż termin przewidziany w art. 16 ust. 1 ma charakter instrukcyjny, ponieważ przepisy te odgrywają inną rolę i realizują inne cele. Artykuł 16 ust. 2 znajduje więc zastosowanie wyłącznie do sytuacji przekazania Komisji danych niekompletnych lub po upływie terminu, co nie miało miejsca w niniejszej sprawie.

40 Komisja twierdzi, że argument Republiki Greckiej dotyczący wyrażenia „nie później niż" w greckiej wersji art. 16 ust. 1 rozporządzenia nr 1227/2000 jest niedopuszczalny, ponieważ zmierza do ponownego rozpatrzenia skargi złożonej w postępowaniu przed Sądem. Odnosząc się do zasadności argumentu, Komisja podnosi, że brak tego wyrażenia w wersji greckiej nie stanowi istotnego elementu wykładni charakteru spornego terminu oraz bynajmniej nie oznacza, iż termin ten ma charakter instrukcyjny.

41 Wreszcie, ustosunkowując się do argumentu, zgodnie z którym instrukcyjny charakter terminu przewidzianego w art. 16 rozporządzenia nr 1227/2000 został potwierdzony faktem, że Komisja przyznała, iż przyjęła dane przekazane po terminie, twierdzi ona, że Sąd słusznie uznał, iż państwo członkowskie nie może żądać uwzględnienia danych przekazanych po terminie, oraz że Komisja może oddalić taki wniosek w sytuacji, gdy przyjęcie w odpowiednim terminie decyzji określającej ostateczne przydziały finansowe dla państw członkowskich może okazać się niemożliwe.

Ocena Trybunału

– W przedmiocie dopuszczalności

42 Nie budzi wątpliwości, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem z art. 256 WE ust. 1 akapit drugi TFUE, art. 58 akapit pierwszy statutu Trybunału Sprawiedliwości oraz art. 112 § 1 lit. c) regulaminu wynika, że w odwołaniu należy dokładnie wskazać części wyroku, których uchylenia się żąda, oraz argumenty prawne, które szczegółowo uzasadniają to żądanie. Zatem odwołanie, które ogranicza się do powtórzenia lub

dosłownego zacytowania argumentów przedstawionych przed Sądem, nie odpowiada wymogom uzasadnienia wynikającym z tych przepisów (zob. w szczególności wyrok z dnia 24 września 2009 r. w sprawach połączonych C-125/07 P, C-133/07 P, C-135/07 P i C-137/07 P Erste Bank der österreichischen Sparkassen przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. I-8681, pkt 131).

43 Niemniej jednak, gdy wnoszący odwołanie kwestionuje wykładnię lub zastosowanie przez Sąd prawa wspólnotowego, kwestie prawne rozpatrywane w pierwszej instancji mogą ponownie być rozważane w ramach odwołania. Gdyby bowiem wnoszący odwołanie nie mógł oprzeć odwołania na zarzutach i argumentach podniesionych przed Sądem, postępowanie odwoławcze pozbawione byłoby częściowo sensu (zob. wyrok z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie C-425/07 P AEPI przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. I-3205, pkt 24).

44 Zarzut pierwszy podniesiony przez Republikę Grecką zmierza dokładnie do podważenia przyjętej przez Sąd wykładni art. 16 i 17 rozporządzenia nr 1227/2000. Należy uznać tym samym zarzut ten za dopuszczalny.

– Co do istoty

45 Artykuł 16 ust. 1 rozporządzenia nr 1227/2000 stanowi w większości wersji językowych, że państwa członkowskie przekazują Komisji „nie później niż" do dnia 10 lipca każdego roku dane określone w tym przepisie.

46 Nie ma wątpliwości, że takie sformułowanie nadaje temu terminowi charakter wiążący. Okoliczność, że trzy wersje językowe, w tym wersja grecka, stanowią, że państwa członkowskie przekazują te dane Komisji „do dnia" 10 lipca każdego roku, nie nadaje temu przepisowi innego znaczenia niż w pozostałych wersjach językowych.

47 Wykładnię taką potwierdza zarówno systematyka rozporządzenia nr 1227/2000, jak i cel art. 16 ust. 1 tego rozporządzenia.

48 Po pierwsze należy stwierdzić, że argumentacja Republiki Greckiej, zgodnie z którą instrukcyjny charakter terminu przewidzianego w tym przepisie wynika z art. 16 ust. 2 rozporządzenia nr 1227/2000, jest oparta na błędnym założeniu, że przepis ten dotyczy również przypadku, w którym państwo członkowskie nie przekazało Komisji deklaracji na podstawie art. 16 ust. 1 tego rozporządzenia, podczas gdy z brzmienia tego przepisu jasno wnika, iż dotyczy on wyłącznie niekompletnych deklaracji, które nie zostały uzupełnione do dnia 10 lipca każdego roku.

49 Zgodnie bowiem z art. 16 ust. 2 rozporządzenia nr 1227/2000 Komisja, na podstawie wydatków rolnych, zmniejsza zaliczki, jeżeli dane, które państwo członkowskie miało obowiązek przekazać Komisji na podstawie art. 16 ust. 1, są niekompletne lub nie dotrzymano terminu.

50 W związku z tym nie sposób zgodzić się z argumentacją Republiki Greckiej w tym zakresie.

51 Ponadto należy stwierdzić, że art. 16 ust. 2 rozporządzenia nr 1227/2000 dotyczy zaliczek na poczet wydatków rolnych w rozumieniu art. 5 ust. 1 rozporządzenia nr 1258/1999, a nie ostatecznych przydziałów finansowych.

52 Zgodnie z tym przepisem Komisja przekazuje do dyspozycji państw członkowskich, w postaci zaliczek określonych na podstawie wydatków dokonanych w okresie referencyjnym, środki niezbędne do pokrycia wydatków, o których mowa w art. 2 i 3 tego rozporządzenia. Na mocy art. 7 ust. 2 tego rozporządzenia, Komisja podejmuje decyzję w sprawie comiesięcznych zaliczek na podstawie wydatków dokonanych przez akredytowane agencje płatnicze. Zaliczki te są wypłacane państwu członkowskiemu najpóźniej trzeciego dnia roboczego w miesiącu następującym po miesiącu, w którym dokonano wydatków.

53 W takim właśnie kontekście art. 16 ust. 2 rozporządzenia nr 1227/2000 przewiduje, że gdy dane, które państwo członkowskie ma obowiązek przekazać Komisji zgodnie z art. 16 ust. 1, są niekompletne lub gdy nie dotrzymano terminu, Komisja na postawie wydatków rolnych zmniejsza zaliczki tymczasowo i wedle jednakowej stawki ryczałtowej.

54 W konsekwencji celem art. 16 ust. 2 rozporządzenia nr 1227/2000 jest właśnie skłonienie państw członkowskich do przestrzegania ich obowiązku wynikającego z art. 16 ust. 1.

55 Po drugie, nie sposób zgodzić się z argumentacją Republiki Greckiej, zgodnie z którą brzmienie art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 1227/2000 potwierdza instrukcyjny charakter terminu przewidzianego w art. 16 ust. 1.

56 Zgodnie z tym przepisem finansowaniu podlegają, do wysokości kwot, o których poinformowano Komisję zgodnie z art. 16 ust. 1 tego rozporządzenia, wydatki rzeczywiście poniesione, potwierdzone i zadeklarowane.

57 Wbrew twierdzeniom Republiki Greckiej nic w brzmieniu tego przepisu nie wskazuje, by Komisja miała obowiązek oprzeć się na danych rzeczywistych, a co za tym idzie, by miała obowiązek uwzględnić korekty wprowadzone przez państwa członkowskie po upływie terminu przewidzianego w art. 16 ust. 1 rozporządzenia nr 1227/2000.

58 Natomiast z art. 17 ust. 4 tego rozporządzenia wynika wyraźnie, że bez względu na ust. 1 kara ma zastosowanie, w przypadku gdy całkowita powierzchnia obszaru zgłoszonego zgodnie z art. 16 ust. 1 lit. a) jest mniejsza niż liczba hektarów wskazanych w przydziale na dany rok budżetowy dokonanym na rzecz państw członkowskich zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 1493/1999.

59 W związku z tym, wbrew twierdzeniom Republiki Greckiej, Komisja nie ma obowiązku opierać się, w celu przyjęcia decyzji określającej ostateczne przydziały finansowe dla państw członkowskich, na rzeczywistej powierzchni całkowitej, ale wyłącznie na powierzchni zgłoszonej jej przed upływem terminu przewidzianego w art. 16 ust. 1 rozporządzenia nr 1227/2000.

60 Po trzecie z celu deklaracji, o której mowa w art. 16 ust. 1 rozporządzenia nr 1227/2000, wynika, że data 10 lipca ma umożliwić Komisji przyjęcie w odpowiednim terminie decyzji określającej ostateczne przydziały finansowe dla państw członkowskich, wobec czego nie ma ona obowiązku opierać się na zmienionych danych przekazanych po dacie przewidzianej na przyjęcie decyzji.

61 Należy przypomnieć w tym względzie, że zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 1493/1999 Komisja na podstawie obiektywnego kryterium dokonuje raz w roku wstępnych przydziałów dla państw członkowskich, uwzględniając sytuację i szczególne potrzeby oraz nakłady konieczne do osiągnięcia celów tego rozporządzenia. Zgodnie z brzmieniem art. 14 ust. 2 wstępne przydziały są w drugiej fazie pomocy dostosowywane do rzeczywistych wydatków oraz zweryfikowanej prognozy wydatków przedstawionej przez państwo członkowskie, z uwzględnieniem celu rozporządzenia i dostępnych funduszy.

62 W tym kontekście celem obowiązku przewidzianego w art. 16 ust. 1 rozporządzenia nr 1227/2000 jest umożliwienie Komisji dostępu do niezbędnych danych, by ustalić w sposób ostateczny przydziały finansowe zgodnie z art. 14 ust. 2 rozporządzenia nr 1463/1999.

63 Wyłącznie rygorystyczne traktowanie terminu przewidzianego w art. 16 ust. 1 rozporządzenia nr 1227/2000 pozwala zapewnić, że przydziały finansowe dla państw członkowskich, przyznawane początkowo wyłącznie tymczasowo na podstawie art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 1493/1999, mogą zostać w odpowiednim terminie ustalone przez Komisję na podstawie rzeczywistych wydatków.

64 W tym względzie należy wskazać po pierwsze, że zgodnie z art. 17 ust. 8 rozporządzenia nr 1227/2000 odniesienia do danego roku budżetowego dotyczą wypłat faktycznie dokonanych przez państwa członkowskie między dniem 16 października a dniem 15 października następnego roku. Po drugie, na mocy art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 1258/1999 Komisja podejmuje decyzję w sprawie comiesięcznych zaliczek na podstawie wydatków dokonanych przez akredytowane agencje płatnicze. Wydatki za październik przypadają na październik, jeśli dokonuje się ich w dniach od 1 do

15 października, i na listopad, jeśli dokonuje się ich w dniach od 16 do 31 października. Zaliczki są wypłacane państwom członkowskim nie później niż trzeciego dnia roboczego drugiego miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano wydatków.

65 W tych okolicznościach, w celu umożliwienia państwom członkowskim dokonania przed końcem bieżącego roku budżetowego ostatnich płatności dotyczących wydatków zdeklarowanych na podstawie art. 16 ust. 1 rozporządzenia nr 1227/2000 i uzyskania ich zwrotu ze strony Komisji przed końcem roku budżetowego, w ramach dostępnych w tym roku linii budżetowych, jest konieczne, by decyzja określająca ostateczne przydziały finansowe dla państw członkowskich na dany rok budżetowy została przyjęta przed jego końcem, to jest przed dniem 15 października.

66 Aby Komisja była w stanie przyjąć i opublikować decyzję określającą ostateczne przydziały finansowe przed tą datą, zważając na ograniczające ją przepisy proceduralne, musi ona dysponować najpóźniej do dnia 10 lipca danego roku budżetowego danymi dotyczącymi wszystkich państw członkowskich.

67 W tym względzie należy przypomnieć, że jak wynika z art. 17 ust. 3 rozporządzenia nr 1227/2000 wszelkie, przeprowadzone w odłączeniu od całości, modyfikacje przydziałów finansowych dla państwa członkowskiego są wykluczone. Na mocy tego przepisu bowiem wnioski o dalsze finansowanie po dokonaniu wydatków w danym roku budżetowym, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia, są przyjmowane jedynie do poziomu środków dostępnych po odjęciu sumy kwot zgłoszonych zgodnie z art. 16 ust. 1 lit. a) i kwot zadeklarowanych zgodnie z art. 16 ust. 1

lit. b) przez wszystkie państwa członkowskie od całkowitej kwoty przyznanej tym państwom.

68 Z powyższych rozważań wynika, że Komisja nie miała obowiązku przyjęcia danych przekazanych jej po terminie, ponieważ mogło to utrudnić jej przyjęcie w odpowiednim terminie decyzji określającej ostateczne przydziały finansowe dla państw członkowskich.

69 Zasadności tej wykładni nie podważa okoliczność, że Komisja przyznała, iż uwzględnienie przez nią danych przekazanych po terminie nie było całkowicie wykluczone, w przypadku gdyby przekazanie nastąpiło krótko po upływie przewidzianego terminu i możliwe było przyjęcie przed dniem 15 października decyzji określającej ostateczne przydziały finansowe dla państw członkowskich na dany rok budżetowy.

70 Z ogółu powyższych rozważań wynika, że zarzut pierwszy jest bezzasadny, wobec czego podlega oddaleniu.

W przedmiocie zarzutu drugiego dotyczącego błędnego stosowania wielu ogólnych zasad prawa

71 Niniejszy zarzut dzieli się na dwie części.

W przedmiocie pierwszej części zarzutu drugiego dotyczącej naruszenia ogólnych zasad lojalnej współpracy, dobrej wiary i dobrej administracji

— Argumentacja stron

72 Republika Grecka twierdzi, że Sąd błędnie uznał, iż Komisja nie naruszyła zasad lojalnej współpracy, dobrej administracji i dobrej wiary nie uwzględniając sprostowanych danych, które zostały jej przekazane przez władze greckie, i posługując się w dalszym ciągu danymi oczywiście błędnymi, w sytuacji, w której miała wystarczająco dużo czasu, by oprzeć swą decyzję na danych sprostowanych.

73 Zdaniem Komisji, argumentacja taka powinna zostać odrzucona jako niedopuszczalna, ponieważ jest ona powtórzeniem argumentów podniesionych w pierwszej instancji, nie wskazujących przy tym, w jaki sposób ocena Sądu była błędna.

— Ocena Trybunału

74 W ramach pierwszej części zarzutu drugiego Republika Grecka ogólnie rzecz biorąc twierdzi, że zasady lojalnej współpracy, dobrej administracji i dobrej wiary winny były skłonić Komisję, z jednej strony, do nieuwzględnienia oczywiście błędnych danych,

z drugiej zaś strony, do wzięcia pod uwagę danych sprostowanych, jako że dysponowała ona niezbędnym czasem, by na nich oprzeć sporną decyzję.

75 Należy od razu stwierdzić, że w ten sposób Republika Grecka zmierza co do zasady do podważenia dokonanej przez Sąd oceny stanu faktycznego zawartej w pkt 57–59 zaskarżonego wyroku. Sąd uznał, po pierwsze, w pkt 57 zaskarżonego wyroku, że błędny charakter danych przekazanych w dniu 10 lipca 2006 r. przez władze greckie nie był w żaden sposób oczywisty. Ponadto w pkt 59 uznał on zasadniczo, że w momencie przekazania sprostowanych danych Komisji nie dysponowała ona już niezbędnym czasem, aby je uwzględnić i przyjąć w odpowiednim terminie sporną decyzję.

76 Należy w tym miejscu przypomnieć, że zgodnie z art. 225 ust. 1 WE oraz art. 58 akapit pierwszy statutu Trybunału Sprawiedliwości odwołanie jest ograniczone do kwestii prawnych, a jedynie Sąd uprawniony jest do wskazywania i oceny istotnych okoliczności faktycznych, a także do dokonywania oceny dowodów. Ocena tych faktów i dowodów nie stanowi, z wyjątkiem przypadków ich wypaczenia, kwestii prawnej poddanej, jako taka, kontroli Trybunału w ramach postępowania odwoławczego (zob. wyroki z dnia 19 września 2002 r. w sprawie C-104/00 P DKV przeciwko OHIM, Rec. s. I-7561, pkt 22; z dnia 12 stycznia 2006 r. w sprawie C-173/04 P Deutsche SiSi-Werke przeciwko OHIM, Zb.Orz. s. I-551, pkt 35 oraz z dnia 15 kwietnia 2010 r. w sprawie C-38/09 P Ralf Schräder przeciwko OCVV, Zb.Orz. s. I-3209, pkt 69, s. 69).

77 W niniejszej sprawie Republika Grecka nie wykazała ani nawet nie powołała się na okoliczność wypaczenia stanu faktycznego lub dowodów przedstawionych w postępowaniu przed Sądem. Należy zatem odrzucić pierwszą część zarzutu drugiego jako niedopuszczalną.

W przedmiocie drugiej części zarzutu drugiego dotyczącej naruszenia ogólnej zasady równego traktowania

– Argumentacja stron

78 W ramach drugiej części zarzutu drugiego Republika Grecka twierdzi, że Sąd błędnie orzekł, iż Komisja odmawiając uwzględnienia sprostowanych danych, które zostały jej przekazane po terminie, nie naruszyła zasady równego traktowania.

79 W opinii Republiki Greckiej postępowanie Komisji jest sprzeczne z zasadą równego traktowania państw członkowskich, ponieważ instytucja ta dopuszcza w arbitralny sposób dane przekazywane po terminie przez inne państwa członkowskie.

80 Komisja podnosi, że argument ten winien zostać odrzucony jako niedopuszczalny, ponieważ został podniesiony po raz pierwszy na etapie postępowania odwoławczego oraz nie przytacza istotnych okoliczności faktycznych i prawnych, na których zarzut ten jest oparty. Posiłkowo twierdzi, że argument ten jest bezzasadny.

– Ocena Trybunału

81 Tytułem wstępu należy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem umożliwienie stronie przedstawienia po raz pierwszy przed Trybunałem zarzutu, który nie został podniesiony przed Sądem, byłoby równoznaczne z dopuszczeniem możliwości

wniesienia do Trybunału, którego kompetencje w postępowaniu odwoławczym są ograniczone, sprawy o szerszym zakresie niż sprawa rozpoznawana przez Sąd. W postępowaniu odwoławczym właściwość Trybunału jest ograniczona do oceny prawnego rozstrzygnięcia zarzutów, w przedmiocie których spierano się w pierwszej instancji (zob. w szczególności wyroki: z dnia 1 czerwca 1994 r. w sprawie C-136/92 P Komisja przeciwko Brazzelli Lualdi i in., Rec. s. I-1981, pkt 59; z dnia 30 marca 2000 r. w sprawie C-266/97 P VBA przeciwko VGB i in., Rec. s. I-2135, pkt 79; z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawach połączonych C-456/01 P i C-457/01 P Henkel przeciwko OHIM, Zb.Orz. s. I-5089, pkt 50; z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie C-16/06 P Les Éditions Albert René przeciwko OHIM, Zb.Orz. s. I-10053, pkt 126).

82 Należy stwierdzić, że zarzut Republiki Greckiej, jakoby Komisja naruszyła zasadę równego traktowania, dopuszczając po terminie sprostowane dane pochodzące od innych państwa członkowskich, nie został podniesiony w postępowaniu przed Sądem.

83 W tych okolicznościach druga część zarzutu drugiego winna zostać odrzucona jako niedopuszczalna.

84 W związku z tym należy odrzucić zarzut drugi w całości jako niedopuszczalny.

W przedmiocie zarzutu trzeciego dotyczącego wewnętrznej sprzeczności uzasadnienia

Argumentacja stron

85 Republika Grecka twierdzi, że Sąd zaprzecza sobie, z jednej strony stwierdzając w pkt 25, 36 i 43 zaskarżonego wyroku, że termin przewidziany w art. 16 rozporządzenia nr 1227/2000 ma charakter wiążący, a z drugiej strony uznając w pkt 59 tego

wyroku, że dane przekazane Komisji po terminie mogą zostać przez nią uwzględnione w przypadku nieznacznego przekroczenia terminu oraz w przypadku, gdy nie stanowi to przeszkody w przyjęciu decyzji określającej ostateczne przydziały finansowe dla państw członkowskich.

86 Zdaniem Komisji, uzasadnienie zaskarżonego wyroku nie jest wewnętrznie sprzeczne, lecz wpisuje się w jedną i tę samą logikę, mianowicie prawidłowego stosowania przepisów prawa, a jednocześnie poszanowania zasady lojalnej współpracy z zainteresowanym państwem.

Ocena Trybunału

87 Na wstępie należy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem kwestia, czy uzasadnienie wyroku Sądu jest wewnętrznie sprzeczne, stanowi kwestię prawną, która może zostać podniesiona w ramach odwołania (zob. w szczególności wyroki z dnia 9 września 2008 r. w sprawach połączonych C-120/06 P i C-121/06 P FIAMM i in. przeciwko Radzie i Komisji, Zb.Orz. s. I-6513, pkt 90, a także z dnia 16 lipca 2009 r. w sprawie C-385/07 P Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. I-6155, pkt 71).

88 W niniejszej sprawie Sąd stwierdził w pkt 25, 36 i 43 zaskarżonego wyroku, że termin przewidziany w art. 16 ust. 1 rozporządzenia nr 1227/2000 ma charakter wiążący.

89 Republika Grecka podnosi, że Sąd zaprzeczył sobie, stwierdzając następnie w pkt 59 zaskarżonego wyroku, że uwzględnienie danych przekazanych przez państwo członkowskie Komisji po terminie na podstawie art. 16 ust. 1 rozporządzenia nr 1227/2000 nie jest całkowicie wykluczone.

90 Argument ten nie może jednak zostać uwzględniony.

91 Należy bowiem wskazać, że w pkt 31 i 32 zaskarżonego wyroku Sąd uznał, że termin 10 lipca, przewidziany w art. 16 ust. 1 rozporządzenia nr 1227/2000 został określony w celu umożliwienia Komisji dysponowania czasem niezbędnym do przyjęcia i opublikowania decyzji określającej ostateczne przydziały finansowe przed dniem 15 października. Sąd wskazał również w pkt 43 zaskarżonego wyroku, że przytoczony termin ma dla państw członkowskich charakter wiążący, w tym sensie, że państwa te nie mają prawa domagać się od Komisji, by uwzględniła dane przekazane jej po upływie terminu.

92 Wobec powyższego, nie zaprzeczając swoim twierdzeniom, Sąd mógł stwierdzić w pkt 59 zaskarżonego wyroku, że uwzględnienie danych przekazanych po terminie jest możliwe jedynie, o ile przekroczenie terminu jest nieznaczne, i w przypadku gdy nie podważa to możliwości przyjęcia przed dniem 15 października decyzji określającej ostateczne przydziały finansowe dla państw członkowskich na dany rok budżetowy. Chociaż bowiem państwa mają obowiązek najpóźniej do dnia 10 lipca każdego roku przekazać Komisji dane określone w art. 16 ust. 1 rozporządzenia nr 1227/2000, Komisja ma możliwość uwzględnić dane, które zostały jej przekazane

po tym terminie, a to w tym celu, by nie wykluczać z zakresu ostatecznej decyzji państw członkowskich, które przekroczyły termin jedynie o kilka dni.

93 W tej sytuacji argument wewnętrznej sprzeczności uzasadnienia, który podnosi Republika Grecka, nie może zostać uznany za zasadny. Należy zatem oddalić zarzut trzeci odwołania.

94 Z całości powyższych rozważań wynika, że żaden z zarzutów podniesionych przez Republikę Grecką w uzasadnieniu odwołania nie może zostać uwzględniony, a w związku z tym odwołanie to winno zostać oddalone.

W przedmiocie kosztów

95 Zgodnie z art. 69 § 2 akapit pierwszy regulaminu postępowania, mającym zastosowanie do postępowania odwoławczego na podstawie art. 118 regulaminu, kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę.

96 Ponieważ Komisja wniosła o obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania, a ta przegrała sprawę, należy obciążyć ją kosztami.

Z powyższych względów Trybunał orzeka, co następuje:

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami.

Podpisy